

di man ikke ønskede at se den samme forfølgelse, som man havde set af jøderne i Nazityskland. Det synes jeg er væsentligt at huske, når man diskuterer bestemmelsen.

I Enhedslisten har vi den meget klare holdning, at det er utrolig vigtigt at have en meget vidtgående ytringsfrihed. Det er utrolig vigtigt, at vi ikke kriminaliserer folks holdninger. Vi er meget glade for, at vi i Danmark ikke har kriminaliseret nazister, at vi ikke har kriminaliseret holocaustfornægttere osv. Vi mener, det er væsentligt at imødegå den slags holdninger med en åben debat. Det tror vi er en langt bedre måde at bekæmpe dem på.

Men over for hensynet til ytringsfriheden står samtidig hensynet til at beskytte andres frihed til ikke at blive truet, forhånet, nedværdiget og forfulgt. Det er derfor, vi har bestemmelser, der skal beskytte folk mod at blive truet, forhånet, nedværdiget og forfulgt. Vi mener altså, at det er væsentligt, at vi holder fast i at have en sådan beskyttelse, og at man afvejer de frihedsrettigheder over for hinanden, og derfor har vi valgt, at vi støtter at bibeholde racismeparagraffen.

I forhold til den første ændring, Dansk Folkeparti foreslår, har både ministeren og flere andre været inde på, at det ikke giver mening, medmindre Dansk Folkeparti kan komme med nogle eksempler, hvor de kan dokumentere, at bestemmelsens ordlyd i dag ikke beskytter flertal. Vi har endnu ikke hørt sådanne eksempler i debatten, og derfor er det overflødigt at sætte det ind i bestemmelsen.

Det andet er så, som flere andre også har været inde på, stk. 2. Dansk Folkeparti siger, at man skal kunne blive straffri, hvis man kan føre sandhedsbevis, eller hvis man var provokeret. Flere andre ordførere før mig har været inde på, hvor besynderligt det ville være, hvis man indsatte noget sådant, især fordi vi endnu ikke har fået nogen eksempler på, hvad det er for typer af sager, hvor Dansk Folkeparti mener, at man skal kunne komme med sandhedsbevis for en trussel.

Hvis nogen rent faktisk har fremsat en trussel om, at de f.eks. vil opfordre til at slå jøder ihjel, hvordan skulle de så kunne blive straffrie ved at føre sandhedsbevis for, at de faktisk mener trusslen, eller hvad er det, Dansk Folkeparti forestiller sig? Vi mener ikke, det er særlig seriøst, at man ikke endnu i debatten har kunnet komme med et eneste eksempel på, hvad det er for typer af helt konkrete eksempler, hvor man forestiller sig at der skal kunne føres et sandhedsbevis.

Så skal jeg bare til hr. Søren Krarups debat med fru Pernille Frahm lidt tidligere sige, at i det eksempel, hr. Søren Krarup brugte, var det jo hr. Søren Krarup, der ønskede at indskrænke hr. Thorkild Simonsens ytringsfrihed ved at anlægge injuriersag mod hr. Thorkild Simonsen og åbenbart også vinde den injuriersag. Der mener hr. Søren Krarup altså, at det er i orden, at der er indskrænkninger af ytringsfriheden, når det kan beskytte hr. Søren Krarup, hvorimod hr. Søren Krarup åbenbart ikke mener, at det er i orden at indskrænke ytringsfriheden, hvis den kan beskytte andre mennesker mod at blive truet, forhånet eller nedværdiget.

Vi mener i Enhedslisten, at det er væsentligt at kunne beskytte folk imod det. Derfor kan vi ikke støtte det forslag, der er fremsat af Dansk Folkeparti.

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

For det første vil jeg sige, at når jeg anlagde injuriersag mod hr. Thorkild Simonsen i 1986, var det, fordi det at være racist jo netop er noget, der er strafbart. Det var simpelt hen en beskyttelse af min egen frihed.

Og for det andet vil jeg lige sige til det, som fru Line Barfod nævner, altså at racismeparagraffen er fra før anden verdenskrig, at det er fuldstændig rigtigt, at der var noget, der minde om den. Men den racismeparagraf, der blev til § 266 b, har sit udgangspunkt i den internationale konvention mod racisme fra 1965, og det er udelukkende på grund af den konvention, at det i 1970 blev foreslået af daværende justitsminister Knud Thstrup i VKR-regeringen, at man skulle oprette § 266 b. Så det er fuldstændig korrekt, hvad jeg der har sagt.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det var sådan set også, hvad jeg sagde, nemlig at den blev indsat i 1939 på baggrund af det, man havde oplevet i Nazityskland, og så er den ændret på baggrund af FN's racismekonvention i 1971.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg siger tak til ordførerne. Den næste, der har bedt om ordet, er hr. Morten Messerschmidt uden for ordførerrækken som privatist. Taletiden er 5 minutter.